

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **nezl. L.L.**, zast. zákonným zástupcem D.T.T.H., zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu podané dne 8.8.2013, vedené pod č.j. OAM-16563/TP-2013,

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu podané dne 8.8.2013 a vedené pod č.j. OAM-16563/TP-2013, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Marka Čechovského, advokáta**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 11.3.2014 domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 8.8.2013, vedené u žalovaného pod č.j. OAM-16563/TP-2013 s tím, že ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené zákonem, a ani poté, co dne 16.1.2014 uplatnil návrh na opatření proti nečinnosti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1.4.2014 uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby, neboť nebyl a není nečinný. V řízení provádí další šetření a dokazování, a to: dne 12.8.2013 zaslal Policii České republiky žádost o pobytovou kontrolu (odpověď ze dne 23.8.2013), dne 11.11.2013 zaslal jmenovanému výzvu k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu (doložit doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území) a dne

29.1.2014 provedl záznam o nahlédnutí do spisu zmocněným zástupcem Mgr. Petrem Dvořákem.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba věcně projednatelná, tj. zda je dostatečně určitá a obsahuje dostatečně konkrétní údaje.

Podle § 80 odst. 3 soudního řádu správního žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vyličení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Pokud jde o písm. a), považuje soud za dostačenou specifikaci, pokud žalobce v žalobě uvádí, že se jedná o řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, vedené pod č.j. OAM-16563/TP-2013 u žalovaného. Ostatně ani žalovaný neměl žádné pochybnosti, které věci se žaloba týká, a tuto náležitost je tak třeba mít za splněnou.

Pokud jde o písm. c), žalobce se žádných důkazů nedovolával, proto nelze o splnění nebo nesplnění této náležitosti vůbec hovořit (k žalobě byla doložena kopie návrhu na opatření proti nečinnosti a samotné opatření proti nečinnosti ze dne 31.1.2014).

Pokud jde o písm. d), má soud za to, že žalobce dostatečným způsobem návrh rozsudku uvedl (žalovaný ostatně ani opak v tomto směru netvrdil).

Spor tak může vyvstat pouze ohledně náležitosti uvedené pod písm. b). I v jejím případě má však soud za to, že ji podaná žaloba splňuje. Žalobce totiž v žalobě uvádí, jakou žádost podal, kterému orgánu ji podal, kdy se tak stalo a že o ní dosud nebylo rozhodnuto, s tím, že podle jeho názoru mělo být o žádosti rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů. Uvádí i kdy uplatnil opatření proti nečinnosti, a v reakci na ně, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala dne 31.1.2014 Opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí do 30 dnů od doručení. Žalovaný na ně však do podání žaloby nereagoval. Takovéto vyličení považuje soud za dostatečné.

Soud proto shledal žalobu projednatelnou v podobě, jak byla podána. Je totiž třeba vzít do úvahy, že v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu správní soud sám zjišťuje skutkový stav a rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozsudku. Jedná se tedy ve své podstatě o řízení nalézací. Oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se tak jedná o významný rozdíl, neboť v tomto typu řízení soud (mimo jiné) „pouze“ přezkoumává, zda skutkový stav zjištěný správními orgány byl zjištěn způsobem odpovídajícím zákonu a poskytuje dodatečnou oporu pro rozhodnutí. Zjišťování skutkového stavu soudem v tomto typu řízení je tak do značné míry omezeno (a to i zákonem). Tomuto rozdílu ostatně odpovídá i zákonná formulace náležitostí jednotlivých typů žalob. Zatímco žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postačuje, pokud žaloba obsahuje podle § 80 odst. 3 písm. b) s.ř.s. vyličení rozhodujících skutečností.

Soud proto přistoupil k meritornímu projednání žaloby a dospěl k následujícím závěrům:

Ze správního spisu v této věci vyplynulo, že žalobce podal dne 8.8.2013 žádost o povolení k trvalému pobytu.

Žalovaný dne 12.8.2013 požádal Krajské ředitelství policie, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend o provedení pobytové kontroly na adrese P., ulice N.H. X. Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy provedlo na uvedené adrese šetření a dne 4.9.2013 žalovanému doručilo zjištění, že při kontrole přišla otevřít ztotožněná paní D.T.T.H. s žalobcem a s L.D.A., nar. X. Uvedla, že v domě s dětmi žije od roku 2006, kdy dokončila studia a přestěhovala se sem ke své matce. Na dotaz, kde je matka, uvedla, že šla na procházku do okolí, jak má ve zvyku. Dále uvedla, že v domě bydlí ještě její bratr a sestra (oba ztotožněni) a na otázku velikosti domu a řešení bydlení jednotlivých osob uvedli, že dům je o velikosti 4+1 – jeden pokoj matky H.M.P., další zást. žalobce s dětmi a svůj pokoj mají i bratr a sestra. Pobytová kontrola si ověřovala i u sousedů (za pomoci fotografie z evidencí PČR) skutkové okolnosti pobytu žalobce, a bylo jí sděleno, že se jedná o asiaty, dotázání nevěděli, kolik jich v domě žije neví a podle fotografií je s určitostí nepoznali.

Dne 11.11.2013 vyzval žalovaný žalobce k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu ve lhůtě 14 dnů od doručení výzvy, a to předložením dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, neboť k žádosti byly doloženy pouze doklady o zajištění prostředků paní H.M.P., která však není společně s žalobcem posuzovanou osobou.

Právní zástupce žalobce na tuto výzvu reagoval vyjádření ze dne 26.11.2013, v němž uvedl, že zákon o životním a existenčním minimu ve svém ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) stanoví, že společně posuzovanou osobou jsou také osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které písemně prohlásí, že spolu trvale nežijí a neuhrazují náklady na své potřeby. A protože babička žalobce H.M.P. žije rovněž na stejné adrese, jako žalobce i jeho matka, a na domácnost rovněž přispívá, musí být nepochybně společně posuzovanou osobou ve smyslu shora uvedeného ustanovení a jí předložený doklad o zajištění prostředků je řádným dokladem ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Vzhledem ke svému zmocnění v průběhu stanovené lhůty žádá žalobce o její prodloužení, než nahlédne do spisového materiálu, zároveň však žádal, aby v nové výzvě bylo jasně a přezkoumatelně sděleno, na základě jakých podkladů a závěrů není paní H.M.P. brána jako společně posuzovaná osoba.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala Opatření proti nečinnosti na základě žádosti právního zástupce žalobce pod č.j. MV-134119-2/SO-2013 dne 15.11.2013. V něm nařídila žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření, neboť mělo být rozhodnuto ve lhůtách uvedených v § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, které nebyly správním orgánem dodrženy. Další Opatření proti nečinnosti pak Komise vydala dne 31.1.2014 pod č.j. MV-134119-4/SO-2013 a rovněž v něm nařídila žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření z téhož důvodu.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, a to pokud rozhodnutí nebylo možno vydat bezodkladně.

Z uvedených spisových podkladů i citovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců vyplývá, že ve věci nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podané dne 8.8.2013. Soud se neztotožnil s obranou žalovaného, že nebyl ve věci nečinný, neboť žalovaný od počátku srpna 2013 učinil pouze úvodní žádost o provedení pobytové kontroly ze dne 12.8.2013 (na níž mu bylo odpovězeno již dne 4.9.2013). Teprve až po cca 3 měsících (11.11.2013), tedy po marném uplynutí lhůty stanovené zákonem o pobytu cizinců k rozhodnutí o žádosti žalobce, vyzval žalovaný k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu. Zástupce žalobce navíc oprávněnost této výzvy důvodně zpochybnil a vyžádal od žalovaného sdělení, na základě jakých podkladů a závěrů není paní H.M.P. (babička žalobce žijící s ním ve společné domácnosti) brána jako společně posuzovaná osoba. Žalovaný nereagoval a nadřízený orgán mu dne 31.1.2014 nařídil vydat rozhodnutí ve věci do 30 dnů, a to k návrhu žalobce ze dne 16.1.2014, kdy se žalobce ochrany nečinnosti dovolával podle § 80 správního řádu. Žaloba byla podána po uplynutí lhůty stanovené nadřízeným orgánem k vydání rozhodnutí. Ze spisu nelze seznat, že by žalovaný po výzvě z 11.11.2013 jakkoliv reagoval, požadoval jakékoli další doplnění věci nebo vyzval žalobce k doplnění znovu, popř. informoval o důvodech bránících rozhodnutí ve věci.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto nedospěl k závěru, že by žaloba byla podána bezdůvodně, neboť žalovaný nedodržel zákonem stanovenou lhůtu k vydání rozhodnutí a ve věci nebyly konány žádné další úkony. Nejen od data podání žádosti, ale i od uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí stanovené nadřízeným správním orgánem, tak byla zákonná lhůta překročena několikanásobně.

Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný byl v řízení o žádosti žalobce nečinný a tato nečinnost trvala i v době rozhodování soudu o žalobě, neboť soud si dotazem ze dne 12.5.2014 ověřil, že ve věci nebylo ani k tomuto datu vydáno rozhodnutí (záznam telefonického dotazu ze dne 12.5.2014 je založen v soudním spise). Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil přiměřenou lhůtu, aby žalovaný mohl vyhodnotit podklady žádosti a rozhodnutí vydat.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s.r.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 3.100,-Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a repliku k vyjádření žalovaného), a 3 režijní paušály po 300,-Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 10.200,-Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 2.142,-Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,-Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. května 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu